

*Sterven doe je niet ineens
maar af en toe een beetje.*

(Toon Hermans)

Ter nagedachtenis aan
Theodorus Jacobus Gerhardus Duindam
(Dick)

weduwnaar van Geertruida van Keulen

Hij werd op 16 oktober 1912 geboren te Haarlem en op de sterfdag van zijn vrouw is hij op 20 april 1996, na een zeer liefdevolle verzorging in het verpleeghuis te Oldenzaal, overleden. Na de uitvaartdienst in de Emmauskerk (de Thij) is hij gecremeerd in het crematorium "Enschede" te Usselo. De urn zal later worden bijgezet in het graf van zijn vrouw op de R.K. Begraafplaats te Rijssen.

Het jaar 2000, dat wilde hij in ieder geval halen. Alles daarna is mooi meegenomen, zo zei hij regelmatig. Eén van zijn karakteristieke uitspraken die bekend waren aan mensen om hem heen. Met name karakteristiek omdat hij niet van achteruitgang en ophouden wilde weten en zich daartegen dan ook hevig verzette.

Het overlijden van mama in 1978 was een groot verlies voor hem. Vanaf dat moment heeft hij steeds meer moeite ondervonden met de alledaagse dingen, zoals zijn verzorging en de sociale contacten. Hij vond zichzelf nog lang niet

oud genoeg voor een bejaardenwoning. De tijd brak echter aan dat zijn kinderen hem naar Oldenzaal haalden, waar hij een aantal opeenvolgende fasen van steeds intensievere verzorging (service-flat, verzorgingshuis en in het laatste stadium verpleeghuis) heeft meegemaakt. Met veel liefde en met name geduld is hij vooral door zijn oudste dochter Marijke vanaf de zijlijn en steeds meer vanuit het veld gecoached en verzorgd.

Wij kennen hem als een harde werker die niet van ophouden wist. Een persoonlijkheid die door zijn maatschappelijke positie veel betekend heeft voor de jeugd en door zijn vakmanschap een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan talrijke ontwikkelingen in de samenleving, met name in de periode Rijssen. We kennen hem als een man van wijze uitspraken als: "Je moet niet alles zeggen wat je denkt, maar er goed over nadenken wat je zegt". We kennen papa als een lieve vader die erg betrokken was bij het wel en wee van zijn kinderen en kleinkinderen, een vader en opa waar we steeds meer van zijn gaan houden.

Ondanks zijn moeite om het leven los te laten is hij de laatste dagen gaan berusten in zijn lot en is hij, toch nog vrij onverwachts, in aanwezigheid van zijn kinderen in vrede gestorven.